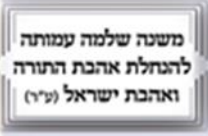

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
הגאון רבי שלמה אפרים ב"ר אהרן זצ"ל
הגאון רבי ישעיה ב"ר יהודה לייב פיק זצ"ל
מרת שושנה גרייה ב"ר זכריה ע"ה

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

סבין את הפגים - פירות שלא נגמר בישולן, סבין אותן בשמן כשהן מחוברים לאילן למחר בישולן. ופעמים שמנקבים אותן, ומשימים שמן בתוך הנקב. אי נמי מנקבים הפגים כדי שיכנסו בהם גשמים ויתבשלו מהרה.

פגי ערב שביעית - פירות שאין מתבשלים עד תשרי של שביעית, אין סבין ואין מנקבין אותן בשנית, מאחר שאין נגמר בישולן עד שתכנס שביעית. ואפילו במקום שנהגו שלא לסוך אסר תנא קמא. ורבי יהודה מפליג בין מקום שנהגו לסוך למקום שלא נהגו לסוך, דבמקום שלא נהגו לסוך, לא מחויב סיכה עבודה, ושרי.

רבי שמעון מתיר באילן - שהוא מלא פירות שביעית, לעשות בו מלאכה במוצאי שביעית, מפני שהוא רשאי בעבודת האילן, אע"פ שהפירות קדושים בקדושת שביעית. והלכה כתנא קמא.

סבין את הפגים פגים אלו תאנים שלא הבשילו, ובאה המשנה ללמד שסבין אותן בשמן שע"י כך יבשילו יותר מהר **ומנקבים אותן** כדי שייכנס בהן השמן וימהרו להתבשל **עד ראש השנה** של שנת השמיטה. **פגי ערב שביעית שנכנסו לשביעית** כלומר פגים שאף ע"י הסיכה והניקוב לא יבשילו עד אלא בתחילת שנת השמיטה, **ושל שביעית שיצאו למוצאי שביעית** וכן פגים שגדלו בשביעית, ולא הבשילו אלא במוצאי שביעית, היינו בשנה השמינית (השנה הראשונה למחזור השמיטה החדש), **לא סבין ולא מנקבין אותן** כלומר פגי ערב שביעית אין סכים ואין מנקבים אותם אפילו בערב שביעית, שהואיל ולא יבשילו אלא בשביעית, נמצא שעשה עבודות אלו לצורך השנה השביעית, ופגי שביעית שיצאו למוצאי שביעית אין סכים ואין מנקבים אותם במוצאי שביעית מפני קדושת פירות שביעית. **רבי יהודה אומר: מקום שנהגו לסוך את הפגים - אינן סבין** כדעת תנא קמא, והטעם הוא: **מפני שהיא עבודה** שהסיכה נחשבת שם כעבודה, ולכן היא אסורה, אולם **מקום שנהגו שלא לסוך - סבין** לפי שאין הסיכה נחשבת שם כעבודה. ומובא בתוספתא שרבי יהודה אינו חולק על תנא קמא אלא בפגי ערב שביעית שנכנסו לשביעית, שתנא קמא אוסר אפילו במקום שנהגו שלא לסוך, ורבי יהודה מיקל במקום שנהגו שלא לסוך, והוא סובר שסכים שם את הפגים בערב שביעית. אבל בפגי שביעית שיצאו למוצאי שביעית, אף רבי יהודה מודה שבכל מקום אין סכים ואין מנקבים אותם משום קדושת פירות שביעית. **רבי שמעון מתיר באילן** כלומר שרבי שמעון מתיר לעשות מלאכה באילן במוצאי שביעית, אף שהוא מלא בפירות שביעית, והטעם הוא: **מפני שהוא רשאי בעבודת האילן** שאע"פ שהפירות קדושים בקדושת שביעית, רשאי הוא לעשות עבודה במוצאי שביעית בגוף האילן, שכן נכתב בתורת כהנים: "שנת שבתן יהיה לארץ" - כיוון שיצאת שביעית, אע"פ שפירותיה שמיטה, מותר אתה לעשות מלאכה בגופו של אילן, אבל פירותיו אסורים עד ט"ו בשבט. (עין ברב קהתי שמביא את דעת רבי יוחנן בירושלמי בעניין דברי רבי יהודה במשנתנו)

לעילוי נשמת
מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

אין נוטעין אילן, ואין מבריכין הברכה - היינו שכופפים זמורת הגפן ומכסים אותה באדמה ומוצאים את ראשה מצד אחר, והיא מכה שם שורשים וצומחת ממקומה החדש, ואין מרפיבין ענף אילן לתוך אילן אחר שהוא ממינו ערב שביעית, פחות משלשים יום לפני ראש השנה של שנת השמיטה, שאין הנטיעה נקלטת באדמה אלא לאחר שלושים יום, והנוטע או מבריך או מרכיב ערב שביעית פחות משלושים יום לפני ראש השנה, נמצאת הנטיעה או ההברכה או ההרכבה נקלטת בשנת השמיטה, והרי זה כאילו נוטע, או מבריך או מרכיב בשביעית, ואם נטע או הבריך או הרכיב ערב שביעית פחות משלושים יום לפני ראש השנה - יעקר את הנטיעה, או את הזמורה שהבריך, או את הענף שהרכיב. רבי יהודה אומר: כל הרכבה שאינה קולטת לשלשה ימים שתוך שלושה ימים אינה מכה שורשים להאחו בקרקע, שוב אינה קולטת לפיכך מותר להרכיב שלושה ימים לפני ראש השנה של שביעית, והוא הדין לנטיעה ולהברכה. רבי יוסי ורבי שמעון אומרים: לשתי שבתות כלומר שכל הרכבה שאינה קולטת לאחר שני שבועות, שוב אינה קולטת, ולכן אין נוטעים ואין מבריכין ואין מרכיבין, אלא שבועיים לפני ראש השנה של שביעית.

*בבלי במסכת ראש השנה (י, ע"ב) מבואר שכל השיעורים הללו שנאמרו במשנתנו הם מלבד תוספת שביעית שהיא לפי ההלכה למשה מסיני שלושים יום לפני ראש השנה של שביעית, ולפי זה יוצא שלדעת תנא קמא אין נוטעים וכו', אלא שישים יום לפני ראש השנה של שביעית, שלושים יום לקליטה השתיל, ושלושים יום לתוספת שביעית, ולדעת רבי יהודה, שלושים ושלושה ימים לפני ראש השנה, ולדעת רבי יוסי ורבי שמעון, ארבעים וארבעה ימים לפני ראש השנה של שביעית.

רבינו עובדיה מברטנורא

מבריכין - כופפים זמורת הגפן בארץ ומכסים אותה בעפר.

מרכיבים - מביאים ענף של אילן ומרכיבין אותו על גב אילן אחר שהוא ממינו.

פחות משלושים יום - בגמרא במסכת ראש

השנה מוכיח דהנך שלושים יום דקליטה

לתנא קמא, ושלושה ימים דרבי יהודה, ושתי

שבתות דרבי יוסי ורבי שמעון, צריכין קודם

שלושים יום דתוספת שביעית, דבעינן

שתקלוט הנטיעה קודם תוספת שביעית,

וכלוהו סבירא להו תוספת שביעית שלושים

יום. הלכך לתנא קמא דאמר אין קליטה

פחותה משלושים יום, צריך שלושים

דקליטה, ושלושים דתוספת, לרבי יהודה

דאמר בשלושה ימים הוי קליטה, צריך

שלושה דקליטה ושלושים דתוספת; לדברי

רבי יוסי ורבי שמעון דאמרי שתי שבתות,

צריך שתי שבתות לקליטה ושלושים

לתוספת. ופירוש קליטה, שתהא הנטיעה

נקלטת ונאחזת בשורשיה בארץ. והלכה כרבי

יוסי ורבי שמעון.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)